

ת"פ 60049/12/22 - מדינת ישראל נגד שלמה בן שושן (עציר)

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 60049-12-22 מדינת ישראל נ' בן שושן(עציר)

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	שלמה בן שושן (עציר)

גזר דין

כתב אישום מתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו לאחר שחזר מכפירה בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו שני אישומים כדלקמן:

אישום מספר 1:

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 12.12.22 בסמוך לשעה 13:41 התפרץ הנאשם רכב של המתלוננת שחנה בסמוך למקום עבודתה בבית האבות "בית בלב" שברחוב החשמונאים 76 בקריית מוצקין בכך שהגיע למקום בקלנועית יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה תוך שהאחרון ניפץ את השמשה הימנית הקדמית.

באותן נסיבות נטל ונשא הנאשם בצוותא חדא עם אחר ארנק שהיה בתוך תיק במושב הקדמי ימני שהכיל כרטיס חיוב "ויזה", דרכון ותעודת זהות. באותן נסיבות עשה הנאשם שימוש בכרטיס החיוב בכך שביום 12.12.22 בסמוך לשעה 14:11 בבית העסק "סמיילי מרקט" שברחוב ז'בוטינסקי בקריית מוצקין בסך של ₪146.80.

ביום 12.12.22 בסמוך לשעה 14:07 ביצע הנאשם שימוש בכרטיס חיוב בבית עסק "המכולת" ברחוב ז'בוטינסקי בקריית מוצקין בסך של ₪168.5.

ביום 12.12.22 בסמוך לשעה 14:17 ביצע הנאשם שימוש בכרטיס חיוב בבית העסק "טייאנדה" ברחוב שדרות משה גושן בקריית מוצקין בסך של ₪150 אך כרטיס החיוב לא כובד.

עמוד 1

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום או מסירתו לאחר, בידיעה שהוא עלול להשתמש בו בכוונה להונות - עבירה לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט - 2019 (להלן: "חוק שירותי תשלום"), פריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה לפי סעיף 413 וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") + סעיף 29 לחוק העונשין, חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין.

אישום מספר 2 :

על פי אישום זה, ביום 3.9.22 בין השעות 10:00-22:00 התפרץ אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") לרכבו של המתלונן מתוצרת רנו בחניון במרכז המסחרי "ביג" בקרית אתא בכך שניפץ את השמשה הימנית הקדמית.

באותן נסיבות נטל ונשא האחר תיק שהיה במושב הקדמי ימני ברכב, שהכיל בגדים, שעון תוצרת "סייקו", מפתחות לבית, ארנק שהכיל רישיון נהיגה, תעודת זהות, כרטיס אשראי ויזה, כסף מזומן בסך של ₪ 20 ואוזניות אלחוטיות תוצרת "גלקסי" (להלן: "הרכוש").

הנאשם קיבל מהאחר את כרטיס החיוב ועשה בו שימוש כמפורט להלן:

ביום 3.9.22 בסמוך לשעה 22:10 ביצע הנאשם שימוש בכרטיס החיוב בבית העסק "חמנייה" ברחוב זבולון 1 בקרית אתא בסך של ₪ 60 אליו הגיע בקלנועית עם אחר שזהותו אינה בידיעת המאשימה.

ביום 3.9.23 בסמוך לשעה 22:13 ביצע הנאשם שימוש בכרטיס חוב בבית העסק "חמנייה" ברחוב זבולון 1 בקרית אתא בסך של ₪ 32.55 אליו הגיע בקלנועית עם אחר.

במעשיו כמתואר בעובדות כתב האישום קיבל הנאשם את כרטיס החיוב כשהוא יודע כי הושג בפשע.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של קבלת נכס שהושג בפשע - עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין ועבירה של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום או מסירתו לאחר בידיעה שהוא עלול להשתמש בו בכוונה להונות - עבירה לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום.

טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1) וכן הגיש טיעונים לעונש בכתב (ת/2). ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים ועתר לקבוע כי כל אחד מהאישומים מהווה אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד. המאשימה עתרה למתחם ענישה הולם את האישום הראשון מעונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 24 חודשי מאסר

בפועל ברף העליון. באשר לאישום השני עתרה המאשימה למתחם ענישה שנע בין עונש של 9 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לעונש ההולם לנאשם בכל אחד מהאישומים עתרה המאשימה לקבוע עונש של 18 חודשי מאסר בפועל באישום הראשון ולגבי האישום השני עתרה המאשימה להשית עונש של 12 חודשי מאסר בפועל וצבירת העונשים זה לזה, מאסר על תנאי, פיצוי לכל אחד מהמתלוננים, קנס כספי והתחייבות כספית.

3. ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם עונש אחד בגין שני האישומים ולקבוע כי מדובר באירוע אחד. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם יליד 1968 ואשר הרשעתו האחרונה משנת 2010. הנאשם כך נטען עבר תאונת עבודה ונפל מקומה שמינית במקום עבודה וצירף מסמכים רפואיים לתיק בית המשפט. לשיטת הסנגור מתחם הענישה נע בין עונש של מאסר על תנאי ועד ל - 8 חודשי מאסר בפועל ואת עונשו של הנאשם יש למקם ברף התחתון של המתחם ולהסתפק בתקופת מעצרו.

4. הנאשם בדברו הביע חרטה על מעשיו וציין את נסיבותיו האישיות והעובדה כי אין לו תמיכה משפחתית וכי הוריו נפטרו.

דין והכרעה

5. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

6. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל ; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין ג'אבר")). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בענייננו אמנם מדובר בשני אישומים ואולם אני סבורה כי מדובר במסכת עבריינית אחת ולפיכך אני קובעת כי מדובר במסכת כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

7. הערך החברתי המוגן שנפגע מהעבירות שבהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן הינו הגנה על שלום הציבור ורכושו והגנה על תחושת הביטחון של הציבור ושמירה על קניינו. כמו כן, ערך מוגן של שמירה על מהלך המסחר התקין והפעילות העסקית התקינה בכל הנוגע לעבירות בכרטיס חיוב.

בית המשפט העליון עמד לא פעם על חומרת מעשים אלה לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות התפרצות מסוג זה, והצורך בהתייחסות שיפוטית הולמת. יפים דברי כב' השופט י' עמית בבש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** (8.1.10), אשר נאמרו אמנם במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה אף לסוגיית הענישה:

"... חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי יאמוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

8. סימן ה'1 לפרק יא' לחוק העונשין אשר הוסף בתיקון מיוחד לחוק העונשין, יועד כולו לעבירות הקשורות בכלי רכב וכולל עבירות: גניבת רכב, שימוש ברכב ללא רשות, פגיעה ברכב, פריצה לתוך רכב, החזקת כלי פריצה לרכב, פירוק חלקים מרכב וגניבה מרכב.

9. הנאשם פגע בערכים המוגנים בכך שפרץ שיחד עם אחר ביצע עבירות של פריצה לרכב כאשר אמנם האחר ביצע בפועל את ניפוץ שמשת הרכב וגנב את הארנק שהיה במושב הקדמי באישום הראשון אך הנאשם בפועל עשה שימוש בכרטיס החיוב. באישום השני קיבל הנאשם את כרטיס החיוב שהושג בפשע ועשה שימוש.

10. מדיניות הענישה הנוהגת בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של התפרצות לרכב וגניבה ממנו**, מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

ברע"פ 6257/11 **בדר נ' מדינת ישראל** (30.10.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של פריצה לרכב במטרה לבצע גניבה או פשע, פירוק רכב וגניבה מרכב. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו, והטיל עליו עונש מאסר בפועל של 6 חודשים ויום.

ברע"פ 5313/12 **ראיף נ' מדינת ישראל** (11.7.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירה של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב. בבית משפט השלום נגזרו עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי קבל את ערעור המדינה והשית עליו 6 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (ראשל"צ) 8457-02-13 **מדינת ישראל נ' סינקביץ** (26.5.13), הורשע נאשם בשורת עבירות של התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה, גניבה מרכב והפרת הוראה חוקית. נידון ל- 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בת"פ (ת"א) 4713/08 **מדינת ישראל נ' שצרבטוב** (12.5.11), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע שתי עבירות של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב וגניבה ממנו. לנאשם עבר פלילי. נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ב"פ (ב"ש) 29299-03-10 **מדינת ישראל נ' איפראימוב** (3.1.11), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של פריצה לרכב וגניבה ממנו, וכן בעבירת גניבה. לחובתו עבר פלילי מכביד, וכן מאסרים מותנים תלויים ועומדים. נידון לעונש מאסר בפועל למשך 14 חודשים, תוך הפעלת המאסרים במותנים, כך שסך הכל ירצה 26 חודשי מאסר בפועל.

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של גניבה ושימוש בכרטיסי חוב** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

ב"פ (י-ם) 12361-02-11 **מדינת ישראל נ' לוגסי** (3.3.13), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של גניבת כרטיס חוב, הונאה בכרטיס חוב, גניבה ועוד. הנאשם ביצע רכישות בכרטיס החוב הגנוב בסך של ₪1,760. נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ב"פ (כ"ס) 2725/05 **מדינת ישראל נ' ליאונד** (13.2.07), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע עבירות של גניבה והונאה בכרטיס חוב, שימוש במסמך מזויף ועבירות נוספות. הנאשם גנב שיקים ריקים וכרטיסי אשראי, וביצע חיובים באמצעותם. הוא נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשים מאסר על תנאי.

רע"פ 1579/16 **איהאב ספיאן נגד מדינת ישראל** (28.2.16) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של גניבת כרטיסי חוב, התחזות לאחר, זיוף, הונאה בכרטיס חוב (15 עבירות), ניסיון לקבלת דבר במרמה (14 עבירות) וקבלת דבר במרמה (3 עבירות) ונדון ל-24 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1596/16 **סלימאן מוחתסב נגד מדינת ישראל** (5.9.16) - המבקש ואחר הורשעו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת כרטיס חוב וזיוף, בקבלת רכוש שהושג בפשע (2 אישומים), הונאה בכרטיס חוב (2 אישומים), קבלת דבר במרמה (2 אישומים), ניסיון לקבל דבר במרמה והסתייעות ברכב לביצוע פשע. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע, בנסיבות העניין, בין מספר חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר. נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 5212/13 **אדינה נגד מדינת ישראל** (29.08.13) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע 2 עבירות של גניבת כרטיס חוב, 2 עבירות של הונאה בכרטיס חוב, ו-2 עבירות של קבלת דבר במרמה. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדה, חלקו במצטבר, כך שבסך הכל נקבע כי תרצה 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא קיימת הצדקה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

בעפ"ג (י-ם) 12361-02-11 **לוגסי נגד מדינת ישראל** (13.3.03) המערער הורשע בעבירות של גניבת כרטיס חוב, הונאה בכרטיס חוב וגניבה. המערער ביצע רכישות בכרטיס החוב הגנוב בסך של ₪1,760 ש"ח, ונדון ל-6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

לא נעלמה מעיני עתירת המאשימה באשר לענישה ואציין כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה איננה תומכת בעמדתה בשים לב שברובה מתייחסת לנסיבות שאינן תואמות תיק זה שבפני ובחלקה אף מלמדת כי במקרים חמורים יותר מתחם הענישה מתחיל מרף תחתון של למשל 6 חודשי מאסר.

14. **לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, המהוות אירוע אחד, נע בין מאסר של 7 חודשי מאסר ברף התחתון לבין עונש של 14 חודשי מאסר ברף העליון.**

11. בעניינו של תיק זה לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

12. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם נתתי משקל להודאת הנאשם ובכך אני רואה לקיחת אחריות וחיסכון בהעדת עדים. כמו כן נתתי משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבותיו הרפואיות כמשתקף מהמסמכים הרפואיים שהוגשו לבית המשפט ואולם אציין כי דומה שמצבו הרפואי והבריאותי לא מנע ממנו ביצוע העבירות כפי שמפורט בכתב האישום בו הודה הנאשם. לחומרא אמנם נתתי משקל לעברו הפלילי של הנאשם ואולם יש לציין כי עברו הפלילי כולל הרשעות קודמות אך הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2011 ומאז הנאשם לפחות על פניו לא הסתבך בפלילים. לפיכך אני סבורה שיש לקבוע את עונשו בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

13. במכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 14.12.22

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור אחת או יותר מן העבירות בהן הורשע ויורשע בה.

נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם אינני מחייבת אותו בקנס כספי.

אני מחייבת את הנאשם בפיצוי כספי למתלוננת מאישום 1 ע"ת 3 בסכום של ₪ 1,000 אשר ישולם עד ליום 1.9.23. המאשימה תעביר פרטי המתלוננת למזכירות.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

מוצגים שנתפסו יושבו לבעליהם בתום תקופת הערעור.

ניתן היום, י"ז אייר תשפ"ג, 08 מאי 2023, בנוכחות הצדדים.